

PUOLUSTUSVOIMAIN KOMENTAJA KENRAALI ARI PUHELOINEN KANSALLISEN VETERAANIPÄIVÄN VALTAKUNNALLISESSA PÄÄJUHLASSA TAMPEREELLA 27.4.2010

Rouva Tasavallan Presidentti, Kunnioitetut sotiemme veteraanit, Sodan ajan sukupolven miehet ja naiset, Arvoisa juhlayleisö,

Minulla on ilo tuoda tähän kansallisen veteraanipäivän valtakunnalliseen pääjuhlaan puolustusvoimien tervehdys ja sen myötä osoittaa arvostusta niille miehille ja naisille, jotka seitsemän vuosikymmentä sitten pelastivat Suomen.

Viime sodissa Suomen puolustusvoimat torjui Neuvostoliiton suurhyökkäyksen kaksi kertaa; ensimmäisen kerran Talvisodassa ja toisen kerran jatkosodassa kesällä 1944. Ansio siitä on suomalaisten yhteinen, sillä puolustuskyky rakentui koko yhteiskunnan varaan – niin kuin se rakentuu nykyisinkin. Suomen selviytyminen sodista oli koko kansan yhteisponnistelujen tulosta – rintaman ja kotirintaman, sotilaiden ja siviilien, miesten ja naisten, nuorten ja vanhojen. Se oli esimerkki yhteisöllisyydestä, jollaista kuulee usein kaivattavan, kun puhutaan siitä että yksilökeskeisyys on nykyisin kasvussa yhteisöllisyyden kustannuksella.

Tuo sodan ajan ja sen jälkeisen jälleenrakennuksen ajan yhteisöllisyys on veteraanisukupolven tärkeä perintö meille nuoremmille. Puolustusvoimissa sitä arvostetaan, ja se näkyy myös tämän päivän nuorten asevelvollisten arvomaailmassa. Sotiemme veteraanit ovat odotettuja vieraita varuskunnallisissa tilaisuuksissa. Harvoinpa näkee monisatapäisen varusmiesjoukon kuuntelevan puhujaa niin tarkkaavaisesti kuin veteraanien kertoessa kokemuksistaan. Erityisen kiinnostavaa näyttää olevan kokemusten henkinen puoli; ei niinkään se, miten taisteluja on käyty, vaan se, miltä on tuntunut, mikä on mieltä askarruttanut, miten sotaan sisältyvät ilmiöt on koettu, ja millainen on ollut tahdonvoiman merkitys. Sanojan perille menoa edistää lisäksi se, että kertoja on sodassa ollut saman ikäinen kuin nykyiset kuulijansa. Mutta kyse ei ole ainoastaan asevelvollisten mielipiteistä, sillä koko nuorison keskuudessa tehtyjen nk. nuorisotutkimusten tulokset kertovat suomalaisuuden ja Suomen itsenäisyyden vahvasta arvostuksesta. Siis niistä arvoista, jotka ovat yhteisiä veteraanisukupolven ja tämän päivän nuorison välillä.

Minulta on joskus kysytty, miten Talvisodan henki ilmenee nykyisin puolustusvoimissa? Tähän on ollut helppo vastata kertomalla esimerkiksi siitä, millaisia vastauksia saatiin varusmiehiltä, kun eräissä joukko-osastoissa heiltä laajassa kyselyssä palveluksen päättyessä kysyttiin, mistä hyvä yhteishenki muodostuu. Selvästi useimmissa vastauksissa oli esillä seuraavat kaksi ajatusta: tehdään yhdessä, ja autetaan heikompia. Sanalla sanoen: kaveria ei jätetä! Tämä asenne ja sen yleisyys asevelvollisten keskuudessa on mielestäni hyvä osoitus siitä, kuinka varusmiespalvelus kasvattaa yhteisöllisyyteen ja tiimityöskentelyyn. Niitä tarvitaan myös siviilissä työelämässä. Ja ennen kaikkea tämä asenne on osoitus sodan ajan sukupolven henkisen perinnön jatkumosta nuorten keskuudessa.

Arvoisat veteraanit,

Puolustusvoimien puolesta toivotan teille hyvää kansallista veteraanipäivää sekä terveyttä ja voimia tulevaisuuteen.